

LỄ KÍNH ĐỨC MẸ SẦU BI
TUẦN CHÚA NHẬT XXIV THƯỜNG NIÊN-A
Ngày 15 tháng 9 năm 2011

Tượng Đức Mẹ Sầu Bi (Pietà) tại Vatican (Hình minh họa)

Lễ Đức Mẹ Sầu Bi xuất hiện trong thế kỷ XII, nhưng đã thấy có dấu vết từ cuối thế kỷ XI trong các bài viết của thánh Anselmô và nhiều tu sỹ Biển Đức hoặc Cisterciens.

Lễ được quảng bá ban đầu bởi các tu sỹ Cisterciens. Về sau đó các tu sỹ Servites quảng bá, và phổ biến vào thế kỷ XIV và XV. Tại Cologne, lễ được cử hành lần đầu tiên năm 1423, ngày thứ Sáu sau Chúa Nhật thứ ba Phục Sinh. Theo một sắc lệnh công đồng tỉnh Mayenne, việc thiết lập lễ Đức Mẹ Sầu Bi là để đền tạ những xúc phạm do những người theo phe Jean Hus gây ra đối với các ảnh tượng Mẹ.

Năm 1482, lễ được đưa vào sách lễ với tước hiệu Đức Bà trức ẩn. Nhưng mãi đến sau 1728, Đức Giáo Hoàng Bênêđictô XII mới đưa vào lịch phụng vụ Rôma. Bây giờ được định vào ngày thứ Sáu trước Lễ Lá. Năm 1668, vào ngày Chúa Nhật sau 14 tháng 9 lễ bị bãi bỏ, và lễ đã được giữ lại chung với lễ Kính Bảy Sự Thương Khó Đức Bà, do các tu sỹ Servites đã đưa trước. Năm 1814, lễ được cho vào niên lịch. Sau đó, được Đức Giáo Hoàng Piô X năm 1913 định vào **15 tháng Chín**.

Lễ Đức Mẹ Sầu Bi cử hành ngay sau lễ kính Thánh Giá cho thấy ý nghĩa hiển nhiên của nó. Các bức tượng Piéta, đặc trưng của nghệ thuật Gothique sau này vào thời phục hưng, cũng như một số ca vãn như Stabat Mater hoặc Les lamentations de Marie chỉ nói lên những đau khổ của Đức Mẹ dưới chân Thánh Giá Chúa.

Từ thế kỷ XIV, người ta bắt đầu chiêm niệm các khổ đau khác, đã xác định là bảy: lưỡi gươm của Siméon, tiền sang Ai-cập, gặp lại Con nơi Đền thờ, trên đường Canvê, đóng đinh, hạ xác, táng trong mộ. Ngày nay, lễ kính các đau khổ của Đức Maria, nói cách chung, không có thêm lễ nhớ các nỗi đớn đau của Đức Mẹ trong thời gian mùa Thương khó nữa.

Bài giảng thánh Bênadô (Phụng vụ Giờ Kinh) ca tụng sự đồng cảm lớn lao của Đức Trinh Nữ Maria: “Trong sự thương khó của Đức Kitô, thực sự đã hoàn tất một tình bác ái lớn lao chưa ai từng thấy, và trong sự đồng cảm của Đức Maria thực sự đã hoàn tất một tình bác ái lớn lao không đâu bằng, ngoại trừ tình bác ái của Đức Kitô”.

Vững Niềm Cậy Trông:

Đức Mẹ Sầu Bi ở Đồng Đình và Toà Khâm Sứ

Đức Tin

Nhân lễ Kính Đức Mẹ Sầu Bi vào ngày 15 tháng 9, chúng ta cùng ôn lại một vài sự kiện đáng nhớ liên quan đến Mẹ Sầu Bi.

“Người ta lấy mắt Chúa tôi rồi, và không biết họ để Người ở đâu?” (Ga 20:13). Đó là câu mà bà Maria Mađalêna đã hỏi chính Đức Giêsu trong nước mắt ghen ngào... Một số người cho rằng, vì lệ hoan mờ đôi mắt, nên Maria đã không thể nhận ra chính Đức Giêsu đang đứng trước mặt bà. Đây cũng là tâm trạng của mỗi người giáo dân Hà Nội khi chứng kiến hình ảnh tượng Thánh Giá và Đức Mẹ Sầu Bi đã bị nhà nước đem đi khỏi Toà Khâm Sứ (ngày 25 tháng 9 năm 2008). Nhưng nếu chúng ta nhớ lại “huyền thoại” xảy ra tại Đồng Đình cách đây không lâu, thì chúng ta sẽ không còn phải lo âu, thắc mắc nhiều. Bây giờ, nếu ai có dịp trở lại Đồng Đình, sẽ thấy bức tượng Đức Mẹ Sầu Bi “đàng hoàng hơn, to đẹp hơn” đang tọa lạc trên khúc sông... tuyệt đẹp, như một lời mời gọi những người con của Mẹ hãy tin tưởng vào bàn tay Quan Phòng của Thiên Chúa. Ngài có thể biến sự dữ nên sự lành.

Đức Mẹ Sầu Bi Piéta ở Đồng Đình bị đập phá (Hình minh họa)

Thử hỏi, nếu những chiêu bài hạ sách nhất mà nhà nước cũng không chừa, thì việc đập bỏ Thánh Giá và tượng Mẹ Sầu Bi ở Toà Khâm Sứ tại sao họ không dám làm mà phải di dời?

Hẳn chúng ta không thể nào quên một Phaolô hăng say bách hại đạo Chúa đã trở nên Tông đồ vĩ đại của Hội Thánh sau lần ngã ngựa và bị mù trên đường đi Damas để bắt bớ các Kitô hữu thời ấy. Đức Giêsu đã sai Khanania đi đặt tay chữa lành cho ông và bảo: “Đó là lợi khí Ta chọn để mang danh Ta đến trước các dân ngoại, các vua chúa...” (Cv 9”15). Vậy thì các quan chức cao cấp của chính phủ Việt Nam và của thành phố Hà Nội lại không là một trong những trường hợp hi hữu Chúa dùng để làm chứng cho Người sao? Chúng ta có quyền hy vọng bàn tay Chúa sẽ tái hiện lịch sử ngày ấy cho một Phaolô thời hiện đại, mà có thể đó là tướng Nhanh lắm chứ (sao mà giống thế, từ cách ông ta hô hào chỉ huy tại Toà Khâm Sứ... có điều không thể “đẹp trai” như thánh Phaolô được, còn kể về trình độ trí thức thì thua xa).

Đức Mẹ Sầu Bi Piéta ở Toà Khâm Sứ Hà Nội (Hình minh họa)

Nên nếu họ có đem tượng Mẹ đi đâu và làm gì thì chúng ta đừng lo âu thắc mắc. Cứ tiếp tục cầu nguyện và tuyệt đối tin tưởng. Ngay khi các bà đạo đức và các môn đệ buồn vì tưởng người ta đã lấy mất xác Chúa Giêsu, thì cũng chính là lúc Người đã Phục Sinh vinh hiển.

Chúng ta thiết tha cầu xin Chúa cho hoà bình và công lý thật sự ngự trị trên đất nước chúng ta, trong mỗi tâm hồn những con người hiếu chiến, hiếu thắng. Và xin ánh sáng Phục Sinh huy hoàng của Chúa chiếu giãi vào tâm trí của những kẻ u mê lạc lối, đưa dẫn họ trở về với tình thương Chúa và biến đổi họ nên những Tông đồ nhiệt thành loan báo Tin Mừng bình an.

Nguồn: danchuausa.net